

(מלכים-א ה) ותָּרַב חֲכַמַת שְׁלֹמֹה, שְׁתַּתְּרַבָּה וּתְתַגְדַּל. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ - בְּאֵלוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהָיָה זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ. וְלֹא תִפְסַק הַבְּרִכָּה מִמֶּנָּה, כַּמְבוּעַ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ישעיה נח) וְכַמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמָיו.

שָׂאִין דּוֹרוֹן חֲבִיב לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּדוּרוֹן שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי אוֹתָם זְרוּעוֹת שְׁמַעְלִים אוֹתָהּ אֵלָיו. תִּפְלִין עַל יְדֵיהֶם וְעַל רְאִישֵׁיהֶם. אֲשֶׁרִי אוֹתָם רִגְלִים וְגוּף וְיָדַיִם וְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁבּוֹ עוֹלָה הַדּוֹרוֹן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שָׂאִין דּוֹרוֹן חֲבִיב לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּדוּרוֹן שֶׁל הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי הָאֵיבָר שְׁעוֹשָׂה בּוֹ מִצְוָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבִשְׂבִילָה יוֹרֵד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֵׁרוֹת בְּכָל אֵיבָר שְׁלוֹ. וְעַל זֶה הָאֵישׁ מְכַרְיִזִים לְמַעְלָה: תַּנּוּ כְּבוֹד לְדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא.

וְעוֹד (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם. אֵת בְּנֵי נָשָׂא דְסַלְקִין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא. וּבַהוּן (בראשית כח יב) מְלֶאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִידִים בּוֹ. בַּהֲהוּא בַר נָשׁ בְּנִשְׁמַתָּה דְסַלְקָא דּוֹרוֹנָא לְמַלְכָּא, וְנַחְתָּא דּוֹרוֹנָא מִנָּה לְמַטְרוֹנִיתָא, דְכַד נַחְתִּין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְדִי אָדָם נַחְתִּין מִתַּחַת גְּדַפְיָהּ דְמְלָאכִין שְׁלִיחִין דְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְהִיבִין לוֹן שְׂאֲלִתִין וּבְעוֹתִין דְשְׂאֲלִין מִמַטְרוֹנִיתָא. וְכָל מַה דְמַטְרוֹנִיתָא יְהִבָּא בְּרִשׁוֹתָא דְבַעֲלָהּ אִיהִי כְּלָא. וְאִם לֹא עֲאֲלִין בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְחִין לוֹן לְבַר, וְדוֹרוֹנָא דִּילְהוֹן לְכַלְבָּא אַתְּמָסַר.

וְכַּאֲהוּ אִיהוּ בַר נָשׁ דְמַטְרוֹנִיתָא אִיהִי מְקַבְּלָא מִנָּה דּוֹרוֹנָא, אוּ יְהִבָּה לִיהּ בִּידְהָא, דְוַדַּאי בְּרָא דְמַלְכָּא אִיהוּ. אֲבָל לְאַחַרְנִין עַל יְדֵי שְׁלִיחִין יְהִבַת לוֹן. מִיְדְהָא. אֵלִין נְפִיקִין וְאַחַרְנִין קָא אַתְּנִין דְפִקִין לְפִתְחָהּ, וְאַנוּן מְאִרִי דְאוּרִיתָא מְאִרִי דְפּוּמָא.

וְעוֹד וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם, אֵת בְּנֵי נָשָׂא דְסַלְקִין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא. וּבַהֲהוּא בַר נָשׁ בְּנִשְׁמַתָּה דְסַלְקָא דּוֹרוֹנָא לְמַלְכָּא, וְנַחְתָּא דּוֹרוֹנָא מִנָּה לְמַטְרוֹנִיתָא, דְכַד נַחְתִּין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְדִי אָדָם נַחְתִּין מִתַּחַת גְּדַפְיָהּ דְמְלָאכִין שְׁלִיחִין דְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְהִיבִין לוֹן שְׂאֲלִתִין וּבְעוֹתִין דְשְׂאֲלִין מִמַטְרוֹנִיתָא. וְכָל מַה דְמַטְרוֹנִיתָא יְהִבָּא בְּרִשׁוֹתָא דְבַעֲלָהּ אִיהִי כְּלָא. וְאִם לֹא עֲאֲלִין בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְחִין לוֹן לְבַר, וְדוֹרוֹנָא דִּילְהוֹן לְכַלְבָּא אַתְּמָסַר.

וְכַּאֲהוּ אִיהוּ בַר נָשׁ דְמַטְרוֹנִיתָא אִיהִי מְקַבְּלָא מִנָּה דּוֹרוֹנָא, אוּ יְהִבָּה לִיהּ בִּידְהָא, דְוַדַּאי בְּרָא דְמַלְכָּא אִיהוּ. אֲבָל לְאַחַרְנִין עַל יְדֵי שְׁלִיחִין יְהִבַת לוֹן. מִיְדְהָא. אֵלִין נְפִיקִין וְאַחַרְנִין קָא אַתְּנִין דְפִקִין לְפִתְחָהּ, וְאַנוּן מְאִרִי דְאוּרִיתָא מְאִרִי דְפּוּמָא.

שְׁלֹמֹה, דְתַתְּרַבִּי וְתַסְגִּי. בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּאֵלִין דְאַתְמַר בְּהוּן (בראשית כח יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ. וְלֹא תִפְסַק בְּרִכְתָּא מִנָּה, כַּמְבוּעַא דְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה נח א) וְכַמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמָיו.

דְלִית דּוֹרוֹנָא חֲבִיבָא קְדָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּדוּרוֹנָא דְשְׂכִינְתָּא. זְפֹאִין אַנוּן דְרוּעִין דְסַלְקִין לָהּ לְגַבֵּי. תִּפְלִין עַל יְדֵיהוּ וְעַל רִישֵׁיהוּ, זְפֹאִין אַנוּן רִגְלִין וְגוּפָא וַיְדִין וְכָל אֵבָר וְאֵבָר דְבַהּ סְלִיק דּוֹרוֹנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְלִית דּוֹרוֹנָא חֲבִיבָא קְדָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּדוּרוֹנָא דְשְׂכִינְתָּא. זְפֹאֲהָ אִיהוּ אֵבָר דְעֵבִיד בֵּיהּ מִצְוָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְבַגִּינָה נַחֲתִית קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשְׂרִיָּא בְּכָל אֵבָר דִּילָהּ. וְעַל הָאִי בַר נָשׁ מְכַרְיִזִין לְעֵלְאָ הִבּוּ יְקַר לְדִיוֹקְנָא דְמַלְכָּא.

וְעוֹד (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם. אֵת בְּנֵי נָשָׂא דְסַלְקִין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא. וּבַהֲהוּן (בראשית כח יב) מְלֶאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִידִים בּוֹ. בַּהֲהוּא בַר נָשׁ בְּנִשְׁמַתָּה דְסַלְקָא דּוֹרוֹנָא לְמַלְכָּא, וְנַחְתָּא דּוֹרוֹנָא מִנָּה לְמַטְרוֹנִיתָא, דְכַד נַחְתִּין דּוֹרוֹנָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְדִי אָדָם נַחְתִּין מִתַּחַת גְּדַפְיָהּ דְמְלָאכִין שְׁלִיחִין דְמַטְרוֹנִיתָא, וַיְהִיבִין לוֹן שְׂאֲלִתִין וּבְעוֹתִין דְשְׂאֲלִין מִמַטְרוֹנִיתָא. וְכָל מַה דְמַטְרוֹנִיתָא יְהִבָּא בְּרִשׁוֹתָא דְבַעֲלָהּ אִיהִי כְּלָא. וְאִם לֹא עֲאֲלִין בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, דְחִין לוֹן לְבַר, וְדוֹרוֹנָא דִּילְהוֹן לְכַלְבָּא אַתְּמָסַר.

וְכַּאֲהוּ אִיהוּ בַר נָשׁ דְמַטְרוֹנִיתָא אִיהִי מְקַבְּלָא מִנָּה דּוֹרוֹנָא, אוּ יְהִבָּה לִיהּ בִּידְהָא, דְוַדַּאי בְּרָא דְמַלְכָּא אִיהוּ. אֲבָל לְאַחַרְנִין עַל יְדֵי שְׁלִיחִין יְהִבַת לוֹן. מִיְדְהָא. אֵלִין נְפִיקִין וְאַחַרְנִין קָא אַתְּנִין דְפִקִין לְפִתְחָהּ, וְאַנוּן מְאִרִי דְאוּרִיתָא מְאִרִי דְפּוּמָא.

ואם נכנסים ביראה ואתה של
 י"ה, ההיכל נפתח אליהם,
 והקדוש ברוך הוא נותן להם
 לשון למודים, ושם להם דבור
 בפיהם לדבר לפני הגבירה. זהו
 שכתוב (ירמיה א) וישלח ה' את ידו
 ויגע על פי ויאמר ה' אלי הנה
 נתתי דברי בפיה, ועליהם נאמר
 (הושע יב) וכיד הנביאים אדמה.
 וכברתי על הנביאים, בדבור
 ממש.

ועם כל זה, כשיכנסו להיכל כל
 הנביאים לדבר עם הגבירה, היא
 לא מדברת עמם, עד שנדמה להם
 הקדוש ברוך הוא בחיות שלו.
 מהם נכנסים בדיוקן של שור,
 ומהם בדיוקן של נשר, ומהם
 בדיוקן של אריה, ומהם בדיוקן
 של אדם. ויש מי שנכנס בכל
 אותם הדיוקנאות. ואם יהו"ה
 עליו, אדנ"י שפתי תפתח בודאי,
 ההיכל נפתח אליו. ואם שם
 יהו"ה אינו שם בכל אותם
 הדיוקנאות, הגבירה היא כבודה
 בת מלך פנימה, והיא נסתרת
 בהיכל, ומדברת עמהם על ידי
 שליחים כפי דיוקניהם ומזלם.
 ומשה היה שלם בארבע חיות.
 ושם יהו"ה עליו, כמו זה ש' מן
 משה שלש חיות, אריה שור נשר.
 מ'ה ודמות פניהם פני אדם? שם
 יהו"ה עליו. מנין לנו? זהו
 שכתוב (שמות ז) ואמר ל"י מ"ה
 שמ"ו מ"ה אמר אליהם. ומשום
 שהוא שלם בכל, נפתח אליו
 ההיכל. זהו שכתוב אדני שפתי
 תפתח. ונאמר בו (במדבר יב) פה אל
 פה אדבר בו וגו'. ותמונת ה'
 יביט. שהיא הגבירה. מה שאין
 כן שאר הנביאים שאינם שלמים
 כמותו.

וכיר הרי אלה יוצאים, והנה
 אחרים דופקים לפתח, והם בעלי
 הפנים שיוצעים את שבעים

ואם עאלין בדחילו ורחימו די"ה, היכלא
 אתפתח לגביהו, וקודשא בריך הוא יהיב
 לון לשון למודים, ושוי לון דבורא בפומיהו
 למללא קדם מטרוניתא. הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה
 א ט) וישלח ה' את ידו ויגע על פי ויאמר ה'
 אלי הנה נתתי דברי בפיה. ועליהו אתמר (הושע
 יב יא) וכיד הנביאים אדמה. וכברתי על
 הנביאים. בדבור ממש.

ועם כל דא דיעלון להיכלא כל נביאה למללא
 עם מטרוניתא, איהי לא מלילת עמהון
 עד דאתדמא עליהו קודשא בריך הוא בחיון
 דילה. מנהון עאלין בדיוקנא שור, ומנהון
 בדיוקנא דנשר, ומנהון בדיוקנא דאריה,
 ומנהון בדיוקנא דאדם. ואית מאן דעאל בכל
 אנון דיוקנין. ואם יהו"ה עליה (תהלים נא יז) אדנ"י
 שפתי תפתח בודאי היכלא מתפתחא לגביה.
 ואם שם יהו"ה לאו תמן בכל אנון דיוקנין
 מטרוניתא איהי (שם מה יד) כבודה בת מלך פנימה.
 ואיהי סתימא בהיכלא ומלילת עמהון על ידי
 שליחן כפום דיוקניהון ומזליהון.

ומשה הוה שלים בארבע חיון, ושם יהו"ה
 עליה. פגונא דא ש' מן משה תלת חיון
 אריה שור נשר. מה ודמות פניהם פני אדם,
 שם יהו"ה עליה. מנא לן הָדָא הוּא דְכְתִיב
 (שמות ג יג) ואמר ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אמר
 אליהם. ובגין דאיהו שלים בכלא היכלא
 אתפתחא לגביה. הָדָא הוּא דְכְתִיב אֲדָנִי שְׁפָתַי
 תפתח. ואתמר ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר
 בו וגו'. ותמונת ה' יביט דאיהי מטרוניתא.
 מה דלאו הכי שאר נביאי דלאו אנון שלמין
 כמותיה.

וכיר הא אלין נפקין הא אחרנין דפקין
 לפתחא, ואנון מארי דאנפין דיזעין

הפנים לתורה. ואם נכנסים
ביראה ואהבה, נפתח להם
השער, ונכנסים ולא יכולים
להסתכל בפניה של הגבירה
מהעונה שלהם, ונפלים על
פניהם בנפילת אפים. זהו שכתוב
(יחזקאל א) ואפל על פני. נותנים
להם בקשותיהם ויוצאים.

והנה אחרים נכנסים כמו יחזקאל
או כמותו, והם בעלי עינים
שנאמר בהם וגבתם מלאת
עינים. שהם לאותיות, והאותיות
ממנו, הם מלאת עינים, מלאות
מכמה מצוות, שהם כל מצוה נר
מצוה, שנאמר בה מצות ה' ברה
מאירת עינים, ודופקים לשער.
אם הם פדאים, הגבירה משגיח
מן החלנות מציץ מן החרפים של
ההיכל אליהם, אבל לא שיפנסו
להיכל. ונאמר בהם וארא, כמו
יחזקאל שאמר וארא, וכמו
ישעיה שאמר ואראה את ה',
שודאי לא אמר ואראה ה', אלא
את ה', וזו השכינה שהיא
המראה של הקדוש ברוך הוא
שבה נראה לנביאים.

הנה אלה יוצאים, ואחרים באים
ודופקים לפתח, והם בעלי
האזנים שבהם שמיעה, והם
זריזים שהיו מקדימים למצוות,
והרי קוראים קריאת שמע עם
דמדומי חמה. ואותם בעלי
השמיעה היתה יוצאת הגבירה
לפניהם, והיתה מכבדת אותם
משום שהיו משמחים אותה עם
הקדוש ברוך הוא שהוא ישראל,
ועליהם נאמר (חבקוק א) יהוה
שמעתי שמעך יראתי.

שדכר הנביאים כלם היה מקום
ידוע וזמן ידוע, אבל למשה לא
היה לא מקום קבוע ולא זמן
ידוע, אלא בכל מקום היה
מסתכל, ולא היתה הגבירה
מתפסית ממנו בכל תקון.

בשבעין אנפין לאוריתא. ואם עאלין בדחילו
ורחימו אתפתח לון תרעא, ועאלין ולא יכלין
לאסתכלא באנפאה דמטרוניתא מעננה
דילהון. ונפלין על אפיהו בנפילת אפים. הָדָא
הוא דכתיב (יחזקאל ג כג) ואפל על פני. יהבין לון
שאלתיהו ונפקין.

הא אחרנין קא אתין פגון יחזקאל או פותיה,
ואנון מארי דעינין דאתמר בהו (שם א יח)
וגבתם מלאת עינים, דאנון לאתון ואתון מנה
אנון מלאות עינים מלין מכמה פקודין, דאנון
כל פקודא נר מצוה דאתמר ביה (תהלים יט ט)
מצות ה' ברה מאירת עינים ודפקין לתרעא
אי אנון פדאין מטרוניתא (שה"ש ב ט) משגיח מן
החלנות מציץ מן החרפים דהיכלא לגביהו
אבל לא דייעלון להיכלא. ואתמר בהון וארא,
פגון יחזקאל דאמר (יחזקאל א ד) וארא. וכגון
ישעיהו דאמר (ישעיה ו א) ואראה את ה'. הודאי
לא אמר ואראה ה'. אלא את ה'. ודא שכינתא
דאיהו מראה דקודשא בריך הוא דבה אתחזי
לנביאים.

הא אלין נפקין ואחרנין קא אתין ודפקין
לפתחא, ואנון מארי (דף קלג ע"א) דאודנין
דבהון שמיעה, ואנון זריזין דהוו מקדימין
למצות, והא קראן קריאת שמע עם דמדומי
חמה, ואנון מארי דשמיעה הות נפקא
מטרוניתא לקדמותיהו, והות אוקירת לון בגין
דהוו מחדין לה עם קדשא בריך הוא דאיהו
ישראל ועליהו אתמר (חבקוק ג ב) יהוה שמעתי
שמעך יראתי.

דכר נביאים פלהון הוה לון אתר ידיע וזמנא
ידיע אבל משה לא הוה ליה אתר ידיע,
ולא זמנא ידיע אלא בכל אתר הוה מסתכל,
ולא הות מטרוניתא מתפסיא מנה בכל תקונא.